

день человекъ. Той вынагы вѣрно разумѣвалъ трудность-та и важность-та на изслѣданія-та, кои-то са рѣшавать; но негова-та настойчивость незная прѣдѣлы, а плодovitость-та на въображеніе-то была неисчерпаема. Такъвъ былъ человекъ-тъ, кому-то са вѣрjавали интересы-тъ на наука-та въ това критическо врѣме. Като допустналъ, като хипотеза, централно-то положеніе на слънце-то и обръщеніе-то на земя-та и планеты-тъ около този центръ, той са рѣшилъ да открие истинны-тъ свойства на планетны-тъ орбиты и да намѣри, ако е възможно, таквази крива линія, коя-то бы на пълно объяснила орбитны-тъ движенія на небесны-тъ тѣла. За да са извърши таквози трудно прѣдпріятіе, Кеплеръ твърдѣ мъдро са рѣшилъ да срѣдоточи усилія-та си и изслѣданія-та си само на една планета, а Марсъ былъ избранъ за прѣдмѣтъ на изслѣданіе. Кеплеръ наченалъ строго да сравнява планетны-тъ положенія, опрѣдѣлены отъ наблюденія-та съ положенія-та, получены по най-добры-тъ таблицы, каквито само можало да са исчисли по крjгова-та теорія. Нѣкой пжтъ прѣдсказанны-тъ и наблюдаемы-тъ мѣста на тѣзи планета съгласували са по между си, и тогасъ надѣжда-та шепнала на Кеплера, че истинна-та теорія была намѣрена. Но като прѣслѣдвалъ планета-та въ по-далечно-то ѳ обръщаніе около слънце-то, той заблѣжвалъ, че тя наченвала да са отклонява отъ своя теоретически пжтъ, че разстояніе-то ѳ са увеличавало, до като най-послѣ станало очевидно, че теорія-та была лъжовна и трѣбовало да са остави.

Тогасъ този неустрашимъ и ревностенъ философъ утѣшавалъ са съ мысль-та, че отъ всички възможны теоріи, кои-то умъ-тъ измыслилъ, за да открие форма-та на планетны-тъ пжтища, една вече была исклучена и по този начинъ по-малко число оставало за изслѣданіе. Това е былъ съвършено новъ способъ за изслѣданіе; той са основавалъ на това, че ако число-то на теоріи-тъ не е твърдѣ голѣмо, а търпѣніе-то на философа непрѣодолимо, то рано или късно, ще доде врѣме кога-то успѣхъ ще увенчѣ неговы-тъ трудове. Тѣй са трудилъ Кеплеръ, като повѣрjавалъ една хипотеза слѣдъ друга по най-строгы-тъ наблюденія, до като са опитали деветнаесять хипотезы и всички были отхвърлены. Осемъ години непрѣстанны занятія были посвящены на това изслѣданіе. Той исчерпалъ всички прѣдложенія, какви-то могла да му прѣдстави плодovitность-та на негово-то въображеніе. Тѣ были всички съвършено неудовлетворителны. Очерованіе-то са свършило, и той съвършено са освободилъ отъ оболщаніе-то на тѣзи прѣкрасна крива линія, коя-то петъ хлїяды години очеровавала человеческый умъ, и смѣло объявилъ, че е невъзможно да са объяснятъ планетны-тъ движенія съ **никоя** крjгова хипотеза. Таквостъ отрицателно заключеніе было велико тържество за наука-та. Макарь той и да не намѣрилъ крива-та линія, по коя-то са обръщали планеты-тъ, но той намѣрилъ каква немогла да бѣде тя; и като са освободилъ за на прѣдъ отъ всички спянкавы прѣдположенія — отъ эксцентрицы и эпицикловы, той продължавалъ единъ великъ и независимъ рѣдъ изслѣданія.

Като са остави за всегда крjгъ-тъ, то слѣдующа-та най-проста крива линія была нарѣчена елиписъ, овалъ или длъгнястъ крjгъ, кой-то, излегка като са приплюсне, много близо прилича по форма-та си на крjга, но обладава съвършено други свойства. Всички диаметры на крjга